

До редакції надійшов лист від пенсіонера, ветерана праці на залізниці, колишнього працівника локомотивного депо Чернівці, жителя смт Глибока Чернівецької області Миколи Оршевського, у якому автор розповідає про історію селища Глибока:

“Читаючи рубрику “Історична екскурсія станціями Львівської залізниці”, я вирішив написати Вам про нашу станцію. Адже проживаючи в селищі Глибока, я з дитинства часто бував на станції, оскільки мій батько все життя пропрацював оглядачем вагонів. Часто буваючи у батька на роботі, я ознайомився із роботою залізниці і теж вирішив стати залізничником.

Читачем і шанувальником “Львівського залізничника” я став ще під час навчання в Чернівецькому залізничному училищі. У 70-80-х роках був робкором газети і займався в “Університеті активістів преси” при редакції газети. Щиро дякую Вам, що і зараз я маю можливість читати нашу газету”.

Станція Глибока-Буковинська

У мальовничому куточку на півдні Буковини розташоване селище міського типу Глибока, що є районним центром Чернівецької області. Глибоччина – одна з прекрасних місцин Буковини. Це земля з багатою історією та цікавим сьогоденням. Тут жили і працювали Ольга Кобилянська, Ірина Вільде, Дмитро Макогон, Василь Левицький, Домка Ботушанська, Василь Товариницький.

У цьому районі народився і почав займатися художньою самодіяльністю відомий співак Іво Бобул, а зараз набуває професійного визнання артистка обласного музично-драматичного театру ім. О. Кобилянської Дарія Андрусак.

Глибоцький район знаходиться на кордоні з Румунією і є своєрідними південними воротами нашої держави у Європу. У районі та селах району живуть представники 43 національностей. Тут люди наполегливо працюють і гарно відпочивають – з піснями, танцями, поезією. Кожне покоління дарує нові таланти. Далеко за межами Буковини став відомим народний ансамбль пісні й танцю “Ізворах”.

Туристів приваблюють Успенський собор старообрядців у селі Біла Криниця, що є пам'яткою архітектури, пам'ятник полеглим у Першій світовій війні у селі Валя-Кузьмина, музей-садиба Ольги Кобилянської в селі Димка, віковий дуб Стефана Великого та букові ліси.

Із давніх-давен територія, де нині розташована Глибока, була населена різними племенами. На високому мисі в урочищі Замчище досліджено рештки глинобитного житла поселення трипільської культури (III тисячоліття до н.е.). В добу раннього заліза (VIII-VII ст. до н.е.) тут існувало городище з трьома лініями валів та ровів, яке заселили слов'янські племена.

Перша письмова згадка про Глибоку датована червнем 1438 року у молдавській грамоті, згідно з якою молдавський воєвода Ілля наділив цією місцевістю під назвою Глибока придворного суддю Петра Гудиму. Напевно тоді й виникло село Глибока, назва якого походить від місця розташування – селище лежить в глибокій улоговині.

Упродовж багатьох років Глибока зі своїми землями і угіддями була власністю феодалів, а населення перебувало в їхній залежності. Феодалний гніт посилювався національним, зокрема багаторічним турецьким поневоленням. У 1774 році Глибока, як і вся Буковина потрапила під владу Австрії. Однак зміна поневолювачів не полегшила становища трудящих краю. Лише з ліквідацією феодално-кріпосницьких відносин у другій половині XIX століття, створилися умови для економічного розвитку селища. В 1857 році в селищі Глибока будується спиртзавод, а в 1869 році починається будівництво залізничної гілки Чернівці-Вадул-Сірет-Сучава, яка пройшла через Глибоку. Від неї йде гілка на Чудей і Берегомет. Для потреб залізниці в селищі було споруджено цегельний завод. Із виробленої цегли будували залізничні споруди вздовж цих ліній та інші будівлі селища і навколишніх сіл. Сьогодні там розташована харчо-смакова фабрика.

Із 1887 року Глибока стає місцем недільних ярмарків, на яких торгували продуктами харчування, сільськогосподарським реманентом, кустарними та ремісничими виробами. Збільшується населення селища та його міграція. За переписом 1910 року в Глибокій проживало 5549 осіб, більшість із них займалися сільським господарством. Із початком будівництва залізниці значна частина населення селища Глибока та сіла району пішла працювати на залізницю. І до цього часу значна частина населення Глибоччини трудиться на Львівській та інших залізницях. Залізничників із Глибоччини можна зустріти в різних куточках колишнього Союзу.

Із листопада 1918 року по 28 червня 1940 року Глибока входила до складу Румунії, а залізнична станція отримала назву “Адинката” (по-румунськи – Глибока)

і в 1960-х роках була перейменована на станцію “Глибока-Буковинська”. У липні 1940 року Глибока стала районним центром.

Внаслідок перетворення Глибокої на районний центр тут з'явилося багато нових адміністративних, партійних і господарських організацій та культурно-побутових установ, відкрито дві школи (початкова і семирічка), клуб, бібліотеку, кінотеатр, районну лікарню, аптеку, два державні і два кооперативні магазини. Вже з перших годин Великої Вітчизняної війни на території Глибоцького району розгорнулись жорстокі бої. Під час німецько-фашистської окупації фашисти знищили 110 мешканців села.

3 квітня 1944 року Глибока була визволена від загарбників. У 1956 році Глибока переведена до категорії селища міського типу.

Територія Глибокої займає 921 га, в даний час у селищі проживає 9,8 тисячі

осіб. Докорінно змінилось обличчя селища. Тут є середня школа, школа-ліцей, професійно-технічне училище, яке готує спеціалістів для аграрно-промислового комплексу, дитячі музична та художня школи та інші культурно-освітні заклади.

Важливе значення в розвитку селища відіграють підприємства харчової промисловості, торговельні підприємства всіх форм власності. У селищі працюють деревообробний цех лісокомбінату, друкарня, ВАТ “Глибоцьке РТП”, будівельні організації, столярна майстерня, рембудсервіс, підприємство побутових послуг.

На території селища створено фермерські господарства. Площа сільгоспугідь становить 849 га, пасовищ – 23,4 га. Основними видами тваринництва є виробництво молока та м'яса. В рослинництві – зерно, кукурудза, цукрові буряки та корми.

У селищі є великий парк площею 5

гектарів, та парк садово-паркової архітектури, якому приблизно сто років. У ньому росте понад 30 видів порід дерев (червонолистий і плакучий бук, береза лікарська, оцтове дерево та рідкісні хвойні дерева).

При редакції районної газети “Новий день” працює літературно-мистецьке об'єднання “Витоки”. Колишні його вихованці Ілля Зегря, Василь Терицану, Семен Гочу, Олександра Возняк вже видали свої книжки.

Поступово впродовж десятиліть Глибока з невеликого села з приземкуватими хатинами перетворилася на велике, красиве, чисте і добре впорядковане селище міського типу.

Микола ОРШЕВСЬКИЙ,
ветеран залізничного транспорту, колишній працівник локомотивного депо Чернівці та робкор газети “Львівський залізничник”

Львівський залізничник

Адреса редакції: 79000 м. Львів, вул. Гоголя, 1.
E-mail: lz@railway.lviv.ua

ГС ДТГО “Львівська залізниця”
Р/р 260000092670
Код ЄДРПОУ 20851444 МФО 325956
ЛФ АБ “Експрес-Банк”

Індекс газети 30223.
Виходить щоп'ятниці.
Тираж 35 807.
Замовлення 1311.

Зверстано у комп'ютерному центрі редакції газети “Львівський залізничник”.

Комп'ютерна верстка
Антоня БЕГЛЯРОВА ..... 226-38-15.

Склад редакційної колегії:
Ігор Паращак, Андрій Везденко, Оріся Теслюк, Галина Квас, Олександр Гершуненко.

Точка зору авторів може не збігатися з позицією редакції.

Передрук текстових чи візуальних матеріалів газети можливий лише з письмового дозволу редакції. Редакція залишає за собою право скорочувати і редагувати надіслані матеріали. Рукописи та листи авторам не повертаються. При цитуванні посилання на газету “Львівський залізничник” обов'язкове.

Газету віддруковано у “Видавничому Домі “Високий Замок”.

ЗАСНОВНИКИ:
управління Львівської залізниці та дорпрофсож
Ресстраційне свідоцтво
КВ № 1252.
Редактор
Ігор ПАРАЩАК
тел. 226-32-97
факс. 226-41-83
Заступник редактора
Андрій ВЕЗДЕНКО.....226-26-10

Відповідальний секретар
Галина КВАС.....226-25-67
Кореспонденти:
Оріся ТЕСЛЮК.....226-32-03
Ольга ПАДКОВСЬКА.....226-01-65
Дмитро ПЕЛИХ.....226-36-23
Олександр ГЕРШУНЕНКО.....226-37-83
Оксана ПОДОЛЬСЬКА.....226-39-34
Богдан ЮРОЧКО.....226-59-27
Коректор Валентина СУТАК.....226-37-80
Бухгалтер Тетяна АНДРУШКО.....226-46-80